

Den Helige Ande leder oss till Kristus

- Betraktelse över Joh. 6:44-47 -

David ville bygga ett tempel, där Gud skulle bo. Gud lovade upphöja den Sonen som skulle utgå ur Davids liv. *Han skall bygga ett hus åt mitt namn, och jag skall befästa Hans kungatron för evigt* (2 Sam. 7:13). Kristus bygger sin kyrka och församling, när Han ger oss sin Helige Ande. Kristus gör oss till Guds tempel, där Gud själv vill bo och vara.

Även om Gud inte behöver något hus att bo i – himlarna rymmer Honom inte och Han är högt över oss – så är Han nära sitt folk. Gud bygger sitt tempel och sin kyrka i människors hjärtan. Han drar människor till sig med sitt Ord och sin Ande. Guds Helige Ande röjer under hinder och motstånd. Han väcker sann bot och bön om syndernas förlåtelse, och tro på Kristus. Den Helige Ande fyller hjärtat med kärlek, glädje, frid, tålmod, tacksamhet, åkallan och böner.

Hur blir vi Guds tempel, där Guds Ande bor och verkar? Ja, Gud befäller: *Tänk på vilodagen, så att du helgar den.* Ta väl vara på Guds förunderligt stora gåva, när Guds ord predikas kraftigt och klart, och när dopet och Herrens heliga nattvard delas ut efter Kristi ord och

instiftelse. Andliga hungertider kan snart komma. En kyrka som ser mer på vad världen vill och inte följer Guds heliga ord hjälper ingen till sanning och tro på Herren Jesus och evigt liv.

Nådens tid är snart förbi. I sin kyrka och församling rensar Gud bort det som är ont. Men märkligt länge räcker Han ut sina händer till ett ohörsamt folk som föraktar Hans namn. Där Guds Helige Ande bor och verkar kommer Andens frukter fram. Där Kristus bor och regerar är döden övervunnen. Alla som håller sig till Kristus får vänta de dödas uppståndelse och evigt liv.

Den Helige Ande väcker andligt liv

Kristus ensam öppnar himmelen för oss. Hela Bibeln talar från början till slut om Guds Son som kom i världen för att frälsa sitt folk från deras synder. Men av eget förnuft eller kraft lyssnar igen till Guds ord, och ingen söker sin Frälsare. Människorna vände sig bort från Guds ord och fick lust för synden. Guds Helige Ande måste öppna hjärtat och ge oss ett nytt sinne. Gud vill dra oss ur tanklöshet och osanning, ur orena lustar

och andligt mörker, ur otro och evigt fördärv, till sanning och rättfärdighet och till evigt liv, som Kristus ensam ger.

Vår Hjälpare kommer från Fadern och Sonen. Den Helige Ande hjälper oss att förstå frälsningens stora gåva, känna vår olycka och komma till Kristus och få synderna förlättna, och att leva med Kristus. När Guds Ande rör hjärtat, blir Ordet, som vi hör och lär, ett ord till mig – om *min* evighet och *min* frälsning, *mina* synder, och om Jesu kärlek och svåra lidande på korset *för mig*.

När Guds Helige Ande vill dra människor ur världens tanklösa liv till att söka Jesu nåd, så visar sig hinder och motstånd. Synden binden med många band. Många säger: det får bli en annan gång, när jag får bättre tid. Vi behöver bli stilla vid Guds ord, för att få ljus och kraft att gå livets väg.

Alla tider drar Kristus människor till sig. Hans död och uppståndelse är en märklig predikan för världen. Men alla som vill ta emot lärdom av Gud får hjälp att komma igenom sina hinder. Kristus stänger inte ute någon enda från sitt rike.

Anden hjälper oss att förstå Guds ord

Det står skrivet hos profeterna: "De skall alla ha fått lärdom av Gud" (Joh. 6:45 och Jes. 54:13). Ja, vi behöver få lärdom av Gud. Vi har Guds eget ord skrivet i Bibeln. Läs den, och använd de möjligheterna väl – att höra Guds ord predikas rätt, så att du kommer att förstå predikan och ta emot Ordet. Den som kommer

bara någon gång ibland blir ytlig och främmande för Gud.

Guds Helige Ande måste få tid och tillfällen att verka med Guds ord på hjärtat, skingra mörkret och bryta motståndet. Jesus kallar oss att bli hans lärjungar för att vi skall få tron och bli frälsta. Där Guds ord varje dag och varje söndag kommer i tankarna kan andligt liv väckas och trons ljus och tröst och frimodighet komma in.

Människor får tider när Guds Helige Ande talar kraftigt till dem med Guds ord. Ordet som förut kändes tråkigt och ledsamt blir levande och klart. Men hindren är stora och måste övervinnas. Den Helige Ande manar: Gå vägen som Guds ord visar. Låt Ordet lysa och leda, så kommer du fram på livets väg. Bed att Guds Helige Ande hjälper dig fram till rätt tro på Kristus.

Guds Ande hjälper oss att tro på Jesus

Var och en som har lyssnat till Fadern och lärt av Honom kommer till mig (Joh. 6:45). Vi kan inte tänka ut vägen till Guds rike eller ta oss tron. Guds Son har sett Fadern. Han förklarar hur vi kommer till Gud. Vi behöver undervisning av Guds ord om vägen till evigt liv, för att vi inte skall leva i mörker.

När Guds Helige Ande väcker någon att lyssna till Guds röst och tänka på vad Herren har sagt, så vaknar samvetet. Men det är svårt för människor att komma med bön om förlåtelse. Guds Andes röst påminner: Gå sanningens väg. Bli inte borta från Gud, och gå inte

mot evigt fördärv. Anden gör Guds ord klart och levande, att Jesus blev slagen och dömd till döden och korsfäst för att du skall bli frälst. Din missgärning är svår, men Jesus bar den för dig. Gå till Jesus, och håll dig till Honom. Den, som lyssnar till Fadern och lär av Honom, kommer till Jesus och får verklig tröst.

Du får något av glädjen att vara Guds kära barn. Men vägen går genom frestelser, sorger och bekymmer, där det kan kännas som Gud inte mer hjälper. Men Guds ord visar och pekar på tryggheten att ha Jesus till Herre.

Guds Ande ger det eviga livets glädje

Sannerligen, sannerligen säger jag er: Den som tror har evigt liv (Joh. 6:47). För att bli frälsta för evigheten behöver vi komma till tro på vår Frälsare. När vi står inför döden och tänker på hur vi har levat och hur det går för evigheten, är det inte lätt att kunna tro på Jesus. Vi behöver ta emot lärdom av Gud *i tid*, lyssna till Guds ord och gå vägen som Ordet visar, och söka nåd och hjälp hos vår Herre Kristus. Frestelser och svåra tider kommer – där skall tron övas. Den Helige Ande vill under livets dagar rensa bort allt som inte passar i Guds rike

och kan hindra oss att inför livets slut tro på Jesus.

När den Helige Ande lär oss att i tidens oro och ängslan söka nåd och hjälp hos Herren Jesus, så påminner Han oss i dödens nöd, att Guds Son, världens Frälsare, led på korset också för mina synder och öppnade himmelen.

De som tror på Jesus har evigt liv. Han tar bort deras synd. Döden kan inte skada dem som lämnar sig åt Jesu nåd, dem som Han gör rättfärdiga.

Så samlar den Helige Ande människor till Guds rike på jorden och till eviga livets härlighet och glädje i himmelen. Dra dig inte undan när Guds Ande vill väcka dig att tänka på evigheten, och kallar dig att komma till Jesus. Gud tvingar ingen, men Han söker de förloerade. Även om hindren är stora, så kan Guds Ande dra dig in på sanningens och livets väg. Nu är nådens tid!

Ja, Herren har verkligen makt att dra människor till sig och samla dem också i vår tid till himmelriket. Därför är arbetet för Guds rike inte förgäves! Amen.

Ragnar Block

komminister emeritus, Horred

Missionsprovinsen
i Sverige

Kansli och redaktion: Thorburnsgatan 5, 412 64 Göteborg.

Tel 031 - 51 42 47 – normalt dagtid tisdag – fredag

E-post: info@missionsprovinsen.se | Plusgiro nr: 165 78 21 – 3

Kvinnodag i Örkelljunga

Under senare år har Lena A. Artman tillsammans med bl a Elin Lindström (båda bosatta i Örkelljunga) arrangerat en kvinnodag vid ett flertal tillfällen. Det har skett i samarbete med Missionsprovinsen, och vi har rapporterat om detta i *Sändebrevet*. Lena A. Artman berättar följande från dagen, som ägde rum den 2 april.

Gunilla Ludvigsson, barnmorska och skolsköterska höll ett engagerande föredrag under rubriken *Ett liv värt att leva*. Hon delade med sig av sin glädje över, och sin kärlek till sin lillebror Andreas, som har Downs syndrom. Gunilla betonade att varje människa, skapad av Gud och älskad av honom, är värdefull. Hon delade också sin smärta över hur vårt samhälle allt mer effektivt sorterar bort dessa barn innan de är födda. Fosterdiagnostik erbjuds av rutin, och ofta utan att ge föräldrarna möjlighet att reflektera över vad man gör med svaren.

Hon visade också med exempel ur vardagen hur Andreas lever ett rikt och lyckligt liv.

Han föddes med väldigt låga odds. Föräldrarna fick omedelbart efter förlösningen information om det värsta scenariot. Nu visade det sig att sonen kan och har lärt sig väldigt mycket mer än vad någon trodde.

Gunilla gjorde även en personlig jämförelse mellan sin lillebror Andreas och sin äldre bror Martin. För 9-10 år sen drabbades storebror, helt otippat av anorexia. Han hade alla förutsättningar i livet. Han var begåvad, utbildade sig på Chalmers, fick ett bra jobb, tjänade rejält med pengar, var idrottsintresserad och gjorde den svenska klassikern, hade en vacker och muskulös kropp och hade ett stiligt ansikte. Sjukdomen tog hans jobb och inkomst, personligheten, den vackra kroppen och hans skönhet. Den tog hans liv för åtta år sen.

Andreas har några småjobb och kan själv betala taxin mellan bostad och jobb, men han kommer aldrig att tjäna mycket pengar, han har ingen vacker kropp, och inga fasta starka muskler, han blir aldrig någon atlet. I många ögon är hans liv inte så mycket värt – sådana som han ska sorteras bort. Men han sprider glädje i familjen, i släkten

bland arbetskamrater och hälsar varje vecka på en ensam kvinna som bott granne med honom. Han har mycket energi och använder den för att hjälpa och uppmuntra andra.

Efter Gunillas föredrag samtalade vi i smågrupper. Bland deltagarna fanns flera från andra kulturer som Afghanistan, Syrien och södra Europa. Detta bidrog till mycket givande samtal, och väldigt många uttryckte stor uppskattning över dagen.

Lena A. Artman, Örskelljunga

Evangelisk Luthersk Församling Umeå söker:

Präst till vår församling för att:

- leva med församlingen.
- betjäna församlingen.

Vi söker dig som vill vara en medhjälpare (vice pastor) till vår nuvarande pastor.

Tjänsten kan till någon del utformas efter dina förutsättningar och önskemål. Det kan vara en ideell oavlönad tjänst eller en avlönad tjänst med tjänstgöringsgrad på max 25% beroende på de förutsättningar du själv har.

(Högre betald tjänstgöringsnivå kan för närvarande inte utlovas).

Kontaktpersoner:

Gösta Eklund, ordförande i församlingen tel: 073-048 66 85

David Appell, pastor i församlingen tel 076-828 47 10

Välkommen med din ansökan!

Gåvor till Missionsprovinsen

Missionsprovinsen tar i dagsläget inte upp någon kyrkoavgift. Arbetet med att stötta och etablera nya församlingar är helt beroende av gåvor.

Varmt tack till varje givare som bidragit många gånger under åren eller med några enstaka gåvor vid särskilda tillfällen!

Tidigare i vår tog Missionsprovinsen emot en stor gåva om 500 000 kronor och ett arv om ca 250 000 kronor inkom

nyligen. Missionrådet har ännu inte tagit ställning till hur dessa stora gåvor skall förvaltas.

Det är glädjande att Ni som är Missionsprovinsens understödjare funderar över hur Ni kan understödja det viktiga arbetet – att ”verka i lydnad för Jesu missionsbefallning” som det uttrycks i Missionsprovinsens ändamålsparagraf.

Provinskonventet

Provinskonventet föreslås äga rum den 29 oktober i Göteborg. I år kommer det utöver de sedvanliga förhandlingarna att förrättas val till Missionrådet.

Missionrådet beslutar i juni om datum och program.

Bed gärna om välsignelse över val, förhandlingar och gemenskap

Kvillebäckens församling – 10 år

Kvillebäckens församling firar 10 år som församling söndagen den 12 juni. Högmässan kl. 11.00 blir en tacksägelsegudstjänst som leds av biskoparna Lars Artman och Roland Gustafsson.

Av allt döma kommer församlingen då också att högtidligt ta i anspråk kyr-

kan som den är i färd med att köpa, dvs. *Lyktan* i Tuve.

Gåvor mottages med tacksamhet på bankgiro 225-9026.

✍

Regionalt prästmöte i Kristianstad

Den 23 april togs präster från Missionsprovinsens södra region hjärtligt emot på Gratia Dei i Kristianstad.

Morgonen började med att biskop Lars talade om prästämbetet utifrån 1 Kungaboken 2:26 där kung Salomo går till rätta med prästen Ebjatar. Vi påmindes om att prästkallet är livslångt och att det bär med sig tider av svårigheter och lidande. Biskop Lars ledde sedan den påföljande högmässan.

För mig betyder det något alldeles extra, eftersom jag för drygt ett år sedan kom med min familj från Lettland där jag tjänstgjort i den Lutherska kyrkan. Med regelbundenhet samlades kontraktets präster i någon av församlingarna till konvent. Vi började alltid med gudstjänst som samlade oss vid ett och samma altare för att bli styrkta i Her-

ren. Nu fick jag uppleva detta igen, men på svensk mark.

Samtalen som följde efter gudstjänsten och under eftermiddagen var på ett personligt plan där vi kunde dela med oss av våra glädjeämnen samt det som vi upplever bekymmersamt. Samtalen medför att vi får lära känna varandra och är ett viktigt inslag vid våra möten. Det är här vi kan stötta och hjälpa varandra i det att vi tar del av de kunskaper och erfarenheter som lyfts fram.

Som nyinkommen tackar jag Herren för detta fina initiativ till ett regionalt prästkonvent och ser fram mot nästa möte med bröderna.

Pastor Magnus Olsson
S:t Andreas församling

Tillkännagivande om kyrkoherdetjänst

Kyrkoherden i Kvillebäckens församling, prosten Bengt Birgersson, har meddelat att han avser att lägga ner kyrkoherdestaven. Församlingen kallar ny kyrkoherde i samband med extra församlingsstämma efter högmässan söndagen 19 juni 2016.

Den som är intresserad av att söka tjänsten kan höra av sig till församlingens ordförande Daniel Johansson senast den 6 juni 2016, per e-post:

lmd.johansson@gmail.com

Guds ord bär inte bojor (2 Tim. 2:9)

Det har fastslagits att präster i *Svenska kyrkan* får tjänstgöra i Missionsprovinsen och andra liknande sammanhang, när de följer *Svenska kyrkans* ordning. Det är Överklagandenämnden som slutgiltigt uttalat sig om hur Kyrkoordningen skall förstås.

Flera präster i *Svenska kyrkan* har under åren förklarats obehöriga av ansvariga domkapitel, därför att de har lett gudstjänster i Missionsprovinsens församlingar eller på annat sätt varit involverade i Missionsprovinsens verksamhet.

Senast skulle bli två pensionerade präster, Ragnar Block (på bilden) och Pekka Heikkinen, förklara sig inför Göteborgs domkapitel. Domkapitlet hade redan i februari 2012 hade skickat ut ett brev till alla stiftets präster, att obehörigförklaring kunde vara konsekvensen av att leda gudstjänst i Missionsprovinsen. Men när Block och Heikkinen i december 2015 förklarades obehöriga, ö-

verklagade de besluten för *Svenska kyrkans* Överklagandenämnd, som i sin tur beslutade att upphäva domkapitlets obehörigförklaring den 7 april i år.

Både Ragnar Block och Pekka Heikkinen som tjänat i *Svenska kyrkans* församlingar genom många år är alltså fria att förkunna Guds ord i Missionsprovinsens församlingar och betjäna dem med Herrens heliga nattvard, om de håller sig till *Svenska kyrkans* ordning. Och den ambitionen ligger klart inom ramen för Missionsprovinsens grund och ändamål, – i alla fall så länge nuvarande ordning kan användas.

Detta beslut gäller givetvis inte bara de två nämnda prästerna som predikat när de kallats, utan även alla de präster som omfattades av brevet från Göteborgs domkapitel i februari 2012 är fria att förkunna Guds ord i enlighet med sina vigningslöften och med *den stora räkenskapsdagen för ögonen*.

Det finns mycket att göra om man vill ”verka i lydnad för Jesu missionsbefallning”!

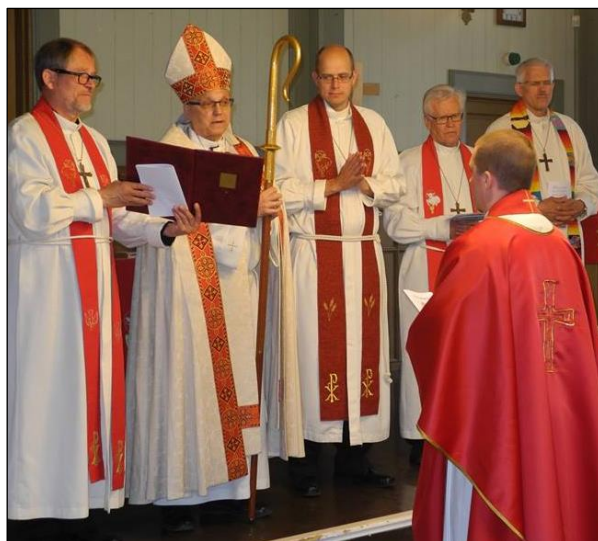
Läs handlingarna på denna hemsida:
kyrkligdokumentation.nu/

Prästvigning i Finland

Risto Soramies, biskop i det finska missionsstiftet, vigde på Pingstdagen Jukka Peranto till präst. Han kommer att tjänstgöra i Maria-församlingen i Raumo, norr om Åbo, medan pastor Martti Vaahtoranta, TD, är studieledig.

Vigningen kommer som ett svar på människors bön om en präst, uttryckte biskop Risto bland annat.

Norrmännen får ta ställning

Bibelstridig lära och kyrkoliv sätter församlingar och medlemmar i *Den norske kirke* på prov, då *Kirkemøtet* beslutat om vigsel av samkönade par. Biskop Thor Henrik With från *Det evangelisk lutherske stift i Norge* (DelsiN) skrev i tidningen *Vårt Land* den 15 april 2016 bl a följande efter det norska kyrkomötets beslut den 11 april.

I vår tid utfordres menighetene og de troende til å tale hørbart og handle sant overfor den falske enheten de blir tilbudt. Hovedstedet for å tale sant er den enkelte gudstjeneste, selv om ytringer i andre sammenhenger også kan høre med. Når prester og biskoper framstår som om de har del i kirkens enhet, men motsier den bibelske lære, tilsier de faktiske forhold at en må utebli fra deres gudstjenester. Også i forrige århundre handlet kirkens kvinner og menn i Norge slik, med rette. At en tier, og tenker i sitt stille sinn at en ikke er enig i vranglæren, holder ikke. Det

er den ytre bekjennelsen og den ytre handling som er gyldig, for Herren så vel som for mennesker.

De menighetene som samles der hvor "evangeliet læres rent og sakramentene forvaltes rett", blir ikke mer kirke om de registreres i et statlig register over såkalte "trossamfunn". Heller ikke den enkelte blir mer eller mindre del av kirken, slik reformatorene lærer om den, ved å melde seg ut eller inn av et offentlig register. Hvilken kirke en virkelig tilhører, vises av hvilken prekestol den enkelte stadig setter seg under,

hvilket nattverdbord en regelmessig mottar sakramentet fra, og hvilken døpefont en bærer fram barnet sitt til.

Vil menighetene og de enkelte medlemmer fortsette som en del av kirkens virkelige enhet, slik vår bekjennelse beskriver den på grunnlag av Den hellige

Skrift, eller la seg blende av et organisatorisk skall rundt læresplittelsen? Sann enhet i kirken og sann enhet med kirken finner man bare i de helliges forsamlinger, der Ordets vigslede tjenere lærer evangeliet rent og forvalter sakramentene rett.

Samtal om kyrkogemenskap

Missionsprovinsen i Sverige befinner sig sedan hösten 2015 i kyrklig gemenskap med *Det evangelisk-lutherske stift i Norge* (DelsiN) och *Det evangelisk-lutherska missionstiftet i Finland* (LHPK). *De nordiska stiftens gemenskap* har inlett samtal om framtida kyrkogemenskap med lutherska kyrkor i både England och Tyskland.

Sändebrevet har tidigare rapporterat om den nordiska gemenskapen (nr. 85, sidan 7) och om samtal med *International Lutheran Council* (ILC) (nr. 87, sidan 9).

Att vara församling handlar om att vara gemenskap i kraft av Guds ord och sakramenten – inte på grund av egna val. Det går att förstå, när man lokalt samlas till gudstjänst och får möta Herren som har kallat sitt folk.

Men denna gemenskap sträcker sig givetvis mycket längre än till den lokala församlingen. Det kan inte vara anorlunda med tanke på dess grund. Språk och traditioner för samman, medan skillnader kan vara både utmanande och lärorika, oavsett om det gäller på stiftsnivå eller handlar om gemenskap över de nationella gränserna.

Missionsprovinsens kontakter i utlandet kan synas mindre viktiga, men kallelsen sträcker sig vidare än vår omedelbara horisont. Gemenskap med

kyrkor i andra länder ger oss perspektiv på egna traditioner och hjälper oss att hålla fast vid Sanningen.

Detta möte med *Evangelical Lutheran Church of England* (ELCE) och *Selbständige evangelisch-lutherische Kirche* (SELK) ägde rum den 12–13 april i Helsingfors. Samtalet utifrån den lutherska bekännelsen var givande och pekade inte på hinder för kyrklig gemenskap.

Ytterligare information ges inför och vid Provinskonventet.

Den Romersk-katolska kyrkans nådelära

Inför nästa års reformationsjubileum (1517 – 2017) tas det många initiativ. Ett av de mera markanta är en rapport från 2013, producerad av *Lutherska Världsförbundets* och *Romersk-katolska kyrkans* kommitté angående enhet. Titeln *From Conflict to Communion* (Från konflikt till gemenskap) mer än antyder en ekumenisk ambition, som är berömvärd, så länge den inte blundar för avgörande skillnader mellan be-
kännelserna.

När den kyrkliga situationen är ostabil kan människans längtan efter andlig helhet bli så stark att hennes strävan efter enhet lämnar behovet av klarhet och sanning i sticket. TD Timo Laato lyfter i den följande artikeln fram några väsentliga skillj-
aktigheter mellan luthersk och romersk-katolsk nådelära. Dessa behöver beaktas för att en relevant ekumenik skall kunna bedrivas.

Roms kyrka lär Guds nåd

Den romersk-katolska kyrkan lär klart att en människa blir frälst av Guds nåd. Nåden grundar sig på den försoning som Jesus Kristus har vunnit på Golgata. Detta betonas uttryckligen vilket inte ska glömmas bort. Lagens gärningar inverkar inte på frälsningen. De förkastas helt och hållet. Istället fokuseras det på tron genom vilken människan blir delaktig av Guds nåd och dagligen lever tacksam i hans gemenskap. Till den katolska frälsningsläran hör alltså alla de protestantiska och lutherska betoningarna och det särskilt i denna ekumeniska tid då kyrkosamfunden ödmjukt och i inbördes kärlek söker komma bort ifrån de gamla mot-
sättningarna och nå gemenskap över
bekännelsegränserna i avsikt att skapa en (tillräcklig) enhet genom förtröstan på Andens hjälp. Till en sådan vision förpliktar oss Herren i sin översteprästerliga bön att "de alla skall vara ett för att världen skall tro" (Joh. 17). Framti-

den ter sig alltså verkligen ljus. Så långt har man nu hunnit i enhetssträvanden! Kristenheten håller på att växa ihop och är kanske på väg mot sin fullkomning.

Var det någon som blev förvånad? Det väntade jag mig också. Det jag ovan skrev är ändå alldeles sant. Motsvarande kan man läsa i många ekumeniska rapporter och handlingar. Så formuleras saken. Man menar att den ska tros utan några invändningar. För mig är det viktigt att du som läser detta skall möta den verklighet som verkar mäktigt i denna tid och snärjande drar med sig våra kyrkors ledare och beslutsfattare.

Roms kyrka lär Guds "nåd"

Vid närmare undersökning finner man att Roms kyrka visst lär Guds nåd och det mycket eftertryckligt. I viss mening gör man det mer där än i andra kyrkor. Dock förändrar sig innebörden i språk-

bruket på ett avsevärt sätt. I Bibeln förstås Guds nåd som hans kärlek som särskilt visade sig i det faktum att Jesus dog på korset som det fullkomliga och en gång för alla framburna försonings-offret för hela världen. När en syndare tror detta förklaras han fullständigt rättfärdig (salig) och behöver inget mer. Genom tron är han arvinge till himlen. "Det är fullbordat!" (Joh. 19:30).

Så lär inte Roms kyrka om Guds nåd. Den lär alltså mycket, väldigt mycket om Guds nåd. Men inte enligt Bibeln. I det följande presenterar jag i korthet vad den romersk-katolska tanken om frälsningen går ut på:

a) Tron

Tron blir till genom Guds nåd eller på hans initiativ. Dock måste människan å sin sida samverka och med sin fria vilja säga ja till tron. Annars blir hon kvar i sina synder! Tron i sig frälser ännu inte om den inte är formad av kärleken (på latin *fides charitate formata*) eller om de goda gärningarna inte har gjort den levande. Sålunda betyder tro inte blott att människan förtröstar på Kristus utan har som en förutsättning också många andra frälsningsvillkor. Gapet mellan denna tro och den som Bibeln och den lutherska bekännelsen beskriver är vidöppet.

b) Utan lagens gärningar

Guds nåd innebär i den romersk-katolska teologin att frälsningen inte beror

på *lagens* gärningar. Dessa förstår man som bedrövliga rester från Gamla testamentet och judendomen att försöka frälsa sig själv. Däremot förutsätter man *goda* gärningar hos den som ska bli salig. Först kärleken gör tron levande (jmf det föregående). I Bibeln och i lutherdomen betyder "frälsning utan lagens gärningar" en frälsning utan gärningar över huvud. Åter noterar vi hur samma terminologi döljer i sig en helt annorlunda nådelära.

c) För Kristi skull

I den romersk-katolska kyrkan håller man naturligtvis Kristi verk på korset som uttryck för Guds stora nåd i allra högsta ära. Det är hela frälsningens grund. Men det betyder inte att hela frälsningen vilar bara på det. Också mycket annat behövs. Människan måste medverka, älska, göra goda gärningar och själv anstränga sig och helga sig. Kristi försoningsverk på Golgata är hela frälsningens grund – på den duger det att bygga vidare vad som ännu fattas i var och ens egen frälsning.

Därför har Maria lyfts upp i jämbredd med Kristus som medåterlöerska (på latin: *Mediatrix omnium gratiarum*). Henne ber man till och anropar om hjälp, för att hon i sin tur skall påverka sin son och göra honom välvilligt stämd mot syndare. Även andra helgon ber man ofta om hjälp. Frälst blir man alltså för Kristi skull, därom är inget tvivel, men inte bara för hans skull.

d) Rättfärdiggörelsen

Således innebär rättfärdiggörelsen i den romersk-katolska kyrkan inte att bli tillräknad rättfärdighet, då Gud av nåd för Kristi skull utan några gärningar förklarar för syndaren att alla hans synder är förlåtna, och i det ögonblicket ger honom också evigt liv. Tvärtom blir rättfärdiggörelsen en process som kräver av människan en fortsatt och ut hållig medverkan. Den romersk-katolska kyrkan förkastar den bibliska och lutherska läran att en kristen är "på samma gång syndare och rättfärdig". Han måste bli helt och hållet rättfärdig för att sedan komma in i himmelriket.

e) Gärningarnas förtjänstfullhet

Emedan människan enligt romersk-katolsk uppfattning ständigt måste samverka till sin egen frälsning förnekar man inte goda gärningars förtjänstfullhet – förutsatt att de är gjorda i kärlek och ödmjukhet. Ändå framhåller man (tro det eller ej) att gärningarnas förtjänstfullhet djupast sett grundar sig på Guds nåd utan vilken inget kan hända.

f) Helgonens överloppsförtjänster

Särskilt heliga människor har med hjälp av den nåd de har fått lyckats göra mycket mer gott än de själva har behov av. Sådana extra förtjänster förmedlar den romersk-katolska kyrkan till den som behöver dem. Genom dem kan var och en trygga sin egen frälsning. Naturligtvis förklarar man att

även denna specialmöjlighet beror på Guds nåd som hjälper och uppmuntrar de kristna att kämpa vidare i mångahanda frestelser för sin frälsning.

g) Avlaten

Den romersk-katolska kyrkan har åter helt öppet tagit avlaten i bruk. Det skedde vid tusenårsskiftet, med andra ord vid samma tidpunkt då man hade förhandlat om och kommit till samförstånd med lutheranerna angående rättfärdiggörelseläran! Förgången historia upprepar sig. Genom att skaffa sig avlat lyckas man att i förlitande på Guds nåd och hjälp förkorta sin tid i skärselden.

h) Skärselden

Skärselden behöver man eftersom så få kristna klarar av att bli helt och hållet rättfärdiga under sin livstid. De måste då renas färdigt efter sin död. Även här visar sig Guds oändliga nåd eftersom syndaren ges en möjlighet att bli fullkomlig i evigheten, på andra sidan tidens gräns.

i) Själamässorna

Också med hjälp av själamässor – som man betalar för – kan man förkorta de avlidnas tid i skärselden.

Nåd och "nåd" – en jämförelse

Den romersk-katolska kyrkan lär alltså att en människa blir frälst av Guds nåd. I det avseendet består den frälsningslära som jag formulerade i början av

denna artikel. Vid många ekumeniska samtal letar man efter minsta gemensamma nämnare. Man uttrycker sig på ett så finurligt sätt att båda parterna kan förstå det på sitt sätt. Sakförhållanden som vittnar om skillnader i läran tiger man om i den utsträckning det behövs. Därför motsvarar den frälsningslära som jag formulerade i början förvisso den romersk-katolska kyrkans lära idag utan att där har skett några förändringar sedan reformationstiden.

Frälsningen genom Guds "nåd" betyder inte det samma som frälsningen genom Guds nåd. Den förra förutsätter människans medverkan i allt. Som sådan leder den till en oupphörlig oviss-

het: *Har jag uppfyllt min andel? Blir jag säkert salig?* Ovissheten om hur det till sist går för mig är något som är inbyggt i den romersk-katolska frälsningsläran. Men först när Guds nåd klarnar, klarnar också det himmelska hoppet.

Till sist kan tilläggas att en kristens goda gärningar naturligtvis inte förnekas i biblisk lutherdom. De följer ofrånkomligen av tron. Men man måste nog minnas att de uteslutande hör till helgelsen. Däremot i rättfärdiggörelsen har de ingen plats. Där duger bara Kristi goda verk.

Timo Laato, TD
Nakkila, Finland

Härmed utannonseras
PRÄSTTJÄNST I S:T JOHANNES FÖRSAMLING
VID GRATIA DEI, KRISTIANSTAD

Omfattning ca 30 %.

Tillträde 1 januari 2017.

Missionsprovinsen har arbetsgivaransvaret.

Behörighetskrav vid tillträdet: Medlem av Missionsprovinsens prästkollegium.
Ansökan senast den 1 september 2016 till församlingens ordförande, se nedan!

För vidare information kontakta någon av nedanstående:

Robert Johannesson, ordf, 0766-14 69 91, Fader Gunnars väg 11,
291 44 Kristianstad, rojo1947@gmail.com

Jan-Erik Appell, kyrkoherde, 044-21 35 25

Lars Artman, biskop och visitator, 0435-44 84 04

Koinonior inom Missionsprovinsen i Sverige

S:t Markus församling Bantorget 5, Lund (oftast)	<i>Sön-/helgdagar kl 11</i>	Patrik Toräng Tel 070-615 11 61
S:t Johannes församling Fader Gunnars väg, Kristianstad	<i>Sön-/helgdagar kl 11</i>	Jan-Erik Appell Tel 044-21 35 25
Katakomben Västra Hamngatan 15, Göteborg	<i>Lördagar kl 12</i>	Jakob Okkels Tel 076-236 52 24
Kvillebäckens församling Glöstorpsvägen 49, Göteborg	<i>Sön-/helgdagar kl 14</i>	Bengt Birgersson Tel 070-777 26 09
Tabor Grönedegatan 49, Kisa	<i>Varannan söndag kl 11</i>	Jakob Okkels Tel 076-236 52 24
Mariakyrkan Sommarhemsvägen 4, Uddevalla	<i>Sön-/helgdagar kl 10</i>	Per-Anders Grunnan Tel 0522-234 43
Stigens kyrka Stigevivägen 1, Stigen	<i>Sön-/helgdagar kl 12</i>	Per-Anders Grunnan Tel 0522-234 43
S:t Stefanus koinonia Alvastravägen 8, Hägersten	<i>Sön-/helgdagar kl 11</i>	Hans-Åke Holmström Tel 08-541 39 041
Alsike kloster Knivsta		Helgeandssystrarna Tel 018-38 30 02
S:t Petri gudstjänstgemenskap Gjuteriet på Herrhagen, Verkstadsgatan 1, Karlstad	<i>Sön-/helgdagar kl 11</i>	Daniel Brandt Tel 073-150 93 51
Evangelisk Luthersk Församling Umeå, Pilgatan 4, Umeå	<i>Sön- /helgdagar kl 11</i>	David Appell Tel 076-828 47 10
Korpilombolo gudstjänstgemenskap, Överkalixv. 6, Korpilombolo	<i>Varannan söndag kl 10</i>	Anders Alapää Tel 070-602 48 34

Tack och bön

Tacka för

- *Guds Helige Ande väcker andligt liv, leder till Jesus och ger evigt liv*
- *Livet som är värt att leva*
- *Regionala prästmötet och broderlig gemenskap i Kristianstad*
- *Biskoparna Roland, Lars och Göran*
- *Varje möjlighet att fritt förkunna Guds ord*
- *Gemenskap i kraft av Kristi kärlek*
- *Alla bidrag till Missionsprovinsens församlingar i Sverige*

Bed om / för

- *Lärdom av Gud inför döden och den yttersta dagen*
- *Ytterligare goda kvinnodagar*
- *Missionsprovinsens präster och församlingar*
- *Missionsprovinsens systerstift i Norge och Finland och händelserna där*
- *Tillsättning av utlysta tjänster och fler arbetare i Herrens skörd*
- *Vishet i det ekumeniska arbetet*

Kalendern 2016

- 10/6 *Läronämndens sammanträde i Göteborg*
- 11/6 *Missionsrådets sammanträde i Göteborg*
- 10/9 *Missionsrådets sammanträde i Göteborg*

